

Sygn. I C 1751/17 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Jolanta Szczęsna
Protokolant:	Stażysta Paulina Bernacka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 stycznia 2018 r. w T.

sprawy z powództwa

(...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K.

przeciwko

W. G.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej W. G. na rzecz powoda (...)Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K. kwotę 404,26 zł (czteryście cztery złote dwadzieścia sześć groszy);
- zasądza od pozwanej na rzecz powoda 107 zł (sto siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

2. UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. wniósł powództwo o zapłatę 404,26 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu do Sądu Rejonowego w Lublin – Zachód w L.. Na uzasadnienie pozwu powód podał, iż nabył wierzytelność z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych od poprzednika prawnego.

/vide: pozew k. 3 - 5 akt/.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 30 grudnia 2016 roku tamtejszy Sąd uwzględnił powództwo w całości.

Na skutek wniesionego przez pozwaną sprzeciwu od powyższego nakazu zapłaty utracił on moc prawną, zaś sprawa została przekazana Sądowi Rejonowemu w Tomaszowie Mazowieckim.

Pozwana W. G. wniosła w sprzeciwie o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia oraz zarzucając brak wcześniejszego wezwania do zapłaty.

/vide: sprzeciw od nakazu zapłaty k. 8 – 9 akt/.

Pozwana podtrzymała te zarzuty w postępowaniu przed tutejszym Sądem, zastrzegając dodatkowo, że telefon, na który zawarła umowę użytkowała jej córka, która powiedziała jej, że doładowywała telefon, ale dowodów na tą okoliczność nie posiada. Potwierdziła, że przy podpisaniu umowy podała adres, pod którym wówczas mieszkała, ale w międzyczasie zmieniła miejsce zamieszkania, o czym nie powiadamiała usługodawcy.

Na rozprawie w dniu 17 stycznia 2018r. - przeprowadzonej pod nieobecność prawidłowo powiadomionej strony powodowej - Sąd dopuścił dowód z dokumentów, przedłożonych przez powoda, a w szczególności kopii umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych, przelewu wierzytelności, wyciągu z dokumentów księgowych i wezwania do zapłaty i na tej podstawie ustalił i następnie zważył, co następuje:

W dniu 18 grudnia 2014 roku pozwana zawarła z firmą (...) Spółką z o.o. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci PLUS i zaakceptowała regulamin promocji mixPlus, podając jako adres do korespondencji: ul. (...), (...)-(...) S..

/dowód: umowa z załącznikami i aneksem k. 14 – 20 oraz 35 – 44 akt/.

W związku z nie dotrzymaniem przez abonenta warunków zawartej umowy, zgodnie z paragrafem 12 Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych firma (...) Spółką z o.o. w W. naliczyła karę umowną w kwocie 538,26 zł i rozwiązała umowę, a następnie – po uwzględnieniu dokonanych wpłat wystawiła notę na zaległość w kwocie 404,26 zł.

/dowód: nota obciążeniowa, oświadczenie o rozwiązaniu umowy, wykaz niezapłaconych należności, k. 22, 23 i 29 akt/.

W dniu 12 sierpnia 2016 roku (...) Spółką z o.o. w W. podpisał z powodem umowę „przelewu wierzytelności”, mocą której powód nabył od poprzednika prawnego przedmiotową wierzytelność.

/dowód: kopia umowy cesji k. 31 – 32, okoliczność nie kwestionowana/.

Sąd zważył, co następuje.

Pozwaną łączyła z pierwotnym wierzycielem umowa o świadczenie usług, której termin przedawnienia wynosi dwa lata /vide: art. 750 w związku z art. 751 kodeksu cywilnego/. Biorąc pod uwagę termin wymagalności roszczenia /datą wypowiedzenia umowy był 17 października 2015 rok/, a nawet datę zawarcia umowy w dniu 18 grudnia 2014 roku, to w dacie wniesienia pozwu, a dniu 25 października 2016 roku / nie doszło do przedawnienia roszczenia.

Powód nabył przedmiotową wierzytelność umową przelewu wierzytelności, zgodnie z art. 509 § 2 kodeksu cywilnego, która nie wymagała zgody wierzyciela. Pozwana – jak sama przyznała - nie zawiadomiła wierzyciela pierwotnego o zmianie adresu, zaś fakt, że telefon oddała w użytkowanie swojej córce nie miało żadnego wpływu na jej zobowiązania wobec wierzyciela. Dlatego bez znaczenia był również jej zarzut o braku przedsądowego wezwania do zapłaty.

W tej sytuacji roszczenie pozwu, podlegała w całości uwzględnieniu na mocy art. 750 kodeksu cywilnego, w związku z art. 509 § 1 i 2 kodeksu cywilnego.

O kosztach postępowania orzeczono na mocy art. 98 i następnych kodeksu postępowania cywilnego, zgodnie z którymi strona przegrywająca zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony ponosi koszty postępowania.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2016 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSR Jolanta Szczęsna